

רע"פ 3679/20 - מאור הלר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3679/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מאור הלר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 52366-02-20 מיום
8.6.2020 שניתן על ידי סגן הנשיאה י' שפסר

המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיאה י' שפסר) בעפ"ת 52366-02-20 מיום 8.6.2020, בגדרונדחה ערעורה מבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופט מ' כהן) בתת"ע 18-11-6704 מיום 19.2.2020.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו הסעת נוסעים בשכר ברכב מדברי ביום 18.10.2018, עבירה לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), האוסרת על הסעת נוסעים ברכב מדברי בשכר או בתמורה אחרת, אלא אם כן "הרכב יעמוד כולו לרשות מזמין ההסעה ולא יגבה שכר מכל נוסע בנפרד".

בתשובתו לאישום הודה המבקש בעובדות המתוארות בכתב האישום, אך טען כי אינן מבססות את העבירה בה הואשם, שכן תקנה 84 לתקנות התעבורה אינה אוסרת על הסעת נוסעים בשכר ברכב מדברי. המבקש הוסיף כי

בנסיעה זו "לא היתה הזמנה מראש" (פרוטוקול הדיון בבית המשפט לתעבורה מיום 19.3.2019, עמ' 1, ש' 11).

בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו. גרסתו של המבקש בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 19.2.2020, לפיה לא קיבל שכר עבור הנסיעה – נדחתה, וצוין כי מדובר ב"עדות כבושה" הסותרת את עדותו הקודמת. משכך, נקבע כי הודאת המבקש בעובדות שיוחסו לו, לרבות מקום, תאריך ושעת ביצוע העבירה, בשילוב הודאתו במהלך דיון ההוכחות כי "באותה נסיעה לא היתה לי הזמנה", מבססות את העובדות הנחוצות לשם הרשעתו בעבירה.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט על עברו התעבורתי של המבקש הכולל 24 הרשעות קודמות, בין היתר בגין אי ציות להוראות שוטר במדים, אי ציות לתמרור עצור, ונסיעה ברכב לא תקין.

נוכח האמור, נגזר על המבקש קנס בסך 2,500 ש"ח; עונש של פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים; ועונש של שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור את העבירה בה הורשע או עבירות אחרות שצוינו.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה.

אשר להכרעת הדיון, בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש לפיה הנסיעה הוזמנה בעל-פה, וקבע כי אין לקבל את השינוי בגרסת המבקש, לאחר שהודה קודם לכן כי לנסיעה לא קדמה הזמנה מראש.

אשר לגזר הדיון, נקבע כי העונש שהושת על המבקש היה "מאוזן ומידתי", וכי לא נפלה בו שגגה כלשהי, ודאי שלא במידה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור.

5. מכאן הבקשה שלפניי למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע רכיב פסילת רישיון הנהיגה של המבקש.

המבקש, שאינו מיוצג, שב על טענתו לפיה תקנה 84 לתקנות התעבורה מתירה הסעת נוסעים בשכר ברכב מדברי.

6. מנגד, לשיטת המשיבה, הבקשה אינה מעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, ואף לא נגרם למבקש עיוות דין, ומשכך יש לדחותה.

לגופם של דברים, נטען כי מלשון תקנה 84 לתקנות עולה כי מותר להסיע נוסעים בשכר ברכב מדברי רק כאשר מתקיימים התנאים המצטברים הבאים: הרכב כולו הועמד לרשות מזמין הנסיעה, והתשלום לא נגבה מכל נוסע בנפרד. בנסיבות דנן, משנקבע על בסיס עדותו של המבקש כי הנסיעה לא הוזמנה מראש, הרי שהוכח כי לא עמד בתנאי התקנה, וממילא הרשעתו בדיון יסודה.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר עולה חשש כי למבקש נגרם עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 4766/19 יחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (15.7.2019)). הבקשה דנן אינה עומדת באמות מידה אלו, ודי בכך לדחותה.

8. למעלה מן הצורך יוער, לגוף העניין, כי כפי שהודגש בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, המבקש לא הורשע על עצם הסעת הנוסעים בשכר כי אם על העובדה שעשה כן ללא הזמנה. המבקש לא טען דבר שיש בו כדי לסתור קביעה עובדתית זו, ומכל מקום, כידוע אין זה מדרכה של ערכאת הערעור, קל וחומר "בגלגול שלישי", להתערב בממצאי עובדה שנקבעו בערכאה הדיונית.

9. הבקשה נדחית אפוא, ועמה גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' בתמוז התש"ף (24.6.2020).

ש ו פ ט